

ДОЛИНА І.В., канд. екон. наук., доцент, НТУ «ХП»,
Д'ЯЧЕНКО М.П., магістрант ЕК-69М, НТУ «ХП»

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується посиленням ринкової конкуренції та стрімким зростанням інноваційної складової у діяльності підприємств. Реалізація інноваційної стратегії висуває особливі вимоги до промисловості, яка є найбільш активним чинником науково технічного прогресу і розширеного відтворення в цілому. Будь – які пропозиції щодо впровадження інновацій на підприємствах стикаються з проблемою забезпечення інноваційних процесів необхідним обсягом інвестиційних ресурсів. Тому більшість підприємств зберігає орієнтованість на застарілі технології, які не дають можливості розвитку конкурентоспроможності національної промисловості [1]. В Україні на сьогодні як прямий, так і непрямий інструментарій дії держави на інноваційний процес практично знаходиться в бездіяльності. Активізація інноваційної діяльності підприємств значною мірою залежить від дій держави у напрямку забезпечення і розвитку її інноваційної політики. Основними завданнями активізації державної інноваційної політики є:

- вибір раціональних стратегій і пріоритетів розвитку інноваційної сфери з реалізацією в галузях промисловості новітніх технологій і інноваційних проектів, які суттєво впливають на підвищення ефективності виробництва і конкурентоспроможності продукції;
- координація дій органів влади з метою розробки комплексного підходу до рішення задач інноваційного розвитку;
- концентрація організаційних засобів і ресурсів на пріоритетних напрямках розвитку інноваційної сфери з метою підвищення попиту промислового виробництва на науково – технічні досягнення, залучення вільного капіталу до фінансування проектів технологічного переозброєння промисловості;
- збереження й розвиток виробничо – технологічного потенціалу, його використання для підтримки сучасного технологічного рівня і переходу до більш досконалих технологій;
- створення системи підготовки та перепідготовки кадрів у галузі інноваційного підприємництва;
- підтримка ведучих вчених, наукових колективів, педагогічних шкіл, здатних забезпечити високий рівень освіти, для ефективного ведення інноваційної діяльності;
- використання в реальному секторі економіки України інноваційних технологій і виробництв, що забезпечують випуск конкурентоспроможної продукції, комп'ютерних інформаційних технологій і автоматизацію керування складними технологічними процесами [2].

Результати інноваційної діяльності характеризуються кількістю виконаних та впроваджених наукових розробок. Сьогодні в Україні існують наступні проблеми, що стримують розвиток інноваційної активності вітчизняних підприємств: державне управління інноваційної діяльності здійснюється без чітко сформульованої стратегії науково – технологічного та інноваційного розвитку, послідовної та виваженої зовнішньої та внутрішньої економічної політики; відсутність дієвої системи пріоритетів

розвитку науково –технологічної сфери; державне управління інноваційною діяльністю забезпечується за галузевим принципом; не скоординованість дій суб'єктів інноваційної діяльності; інноваційна сфера нашої країни і досі не стала по справжньому привабливою для вітчизняних та іноземних інвесторів.

Список використаних джерел: 1. Пенькова О.Г. Проблеми реалізації інноваційної стратегії розвитку України // Формування ринкових відносин в Україні . – 2007. –№9. –С. 96-99.